ſacramētū. et ecce venere ad me duo iuuenes
ſaccū cū integra pecunia deferētes: orantes
vt ꝓpſo ſignificarē ī publico nr̄o ſermōe q̄li-
ter ipſi pecūias illas inuenerāt: q̄s reſtituere
erāt parati: dixi eis ꝙ nō erat longe eundum
cū patronꝰ in eccleſia ad hoc moraret̄. Miſi
itaqꝫ ſociū ꝓ illo ⁊ miſſa finita ad me venit ac
pecunias amiſſas meritis beati antonij recu
perauit. Pauca ſunt immo q̄ſi nulla q̄ dixi-
mus: cū quottidie mortales innumera a deo
ſuſcipiāt btō antonio interueniente bn̄ficia.
Liberant̄ eiꝰ interuētu a naufragio ſepiſſi-
me nauigantes a ꝑiculis grauiſſimis: mulie
res parturiētes: ab infirmitatibꝫ varijs illas
patiētes: ab opprobrio ſterilitatis vxores q̄n
ꝙꝓpterea viriſ exoſe: a ꝑiculis fluminū: latro
num: aliorūqꝫ diſcriminū ꝑegrināntes. Pro-
pterqꝫ oīa ⁊ ſil'ia in toto orbe ſanctꝰ hic a cun
ctis fidelibꝫ fideliſſimꝰ aduocatus expoſcit̄.
Quē nos deprecemur vt et ꝓ nobis ꝑpetuꝰ
interceſſor apud deū immortalē aſſiſtat: impe
tretqꝫ gratiā et tandē vitā eternā. Amen.
Sermo ſeptuageſimus de ſancta catheri
rina de ſenis tercij ordinis ſancti dn̄ici.

Multe filie congre

gauerunt diuitias: tu ſuꝑgreſſa es
vniuerſas. Scribunt̄ hec verba ꝓ
uerbiorū vlti. c. Inuente ſunt vſqꝫ in p̄ntem
diē q̄ꝓplures mulieres ſanctiſſime q̄ in habi
tu ſancti dn̄ici ſeruiētes ieſu xp̄o reſplendue
runt miro fulgore virtutū et ſanctitatꝫ. Quibꝫ
tn̄ p̄lata eſt btā catherina ſenenſis nr̄o tp̄e ca
thalogo ſanctorū ꝑ Piū pontificē ſummū an
numerata. Sꝫ vt ſua oꝑa atqꝫ virtutes ple-
nius innoteſcāt: in p̄nti ſermone de p̄ſtantiſſi
ma tante virginis excellētia verba faciemus
Cui nō incōgrue immo accomodatiſſime re
ferre poſſumꝰ verba ꝓpoſita in themate nr̄o
in q̄ cōmendat̄ ꝙ diuitias virtutū copioſiſſi
me ſuꝑ ceteras cōgregauit. Inq̄t eni Bern̄.
in ſermone de ſpūali regno. Vere diuitie nō
opes ſunt ſed virtutes q̄s ſecū ꝯſcia portat:
vt in ꝑpetuū diues fiat. Hmōi honuſta diui
tijs catherina ingreſſa eſt regnū celorū. De cu
ius excellentia tria myſteria ꝓponimus ꝯtem
planda.

Primū dr̄ poſſibilitatis.
Secundū ſingularitatis.
Terciū ſublimitatis.
In primo videbimus an fuerit poſſibile bea
tam catherinā in muliebri ſtatutā ampliſſi-
mis ꝓrogatiuis fuiſſe dotatā.
In ſecundo quibus virtutibus fuit ſingula
riter adornata.
In tercio vero ꝙ fuerit a deo ſuꝑnaturalibꝫ
gratijs ſublimata.
Ex nō debet aliq̄s exiſtiare impoſſibilia fo
re illa: q̄ de btā catherina dicunt̄: cū deꝰ mul
tipliciter magnificare voluerit etiā femineū
ſexum.
Capitulū. i.

Primū myſteriū cōtemplandū de excel-
lentia et ſanctitate btē catherine dr̄ poſ-
ſibilitatis. Inſultāt q̄ꝓpe nobis de ea loquē-
tibus plerıqꝫ: vel paſſione humana deuicti:
vel ſua preſumptōe inflati: aut qd̄ deteriꝰ eſt:
fide religione ac deuotōe penitus ieiuni ⁊ nu
di: aſſerētes nō expedire de vna muliere tan-
ta eructare magnalia: nec poſſibiliter credūt:
aut veriſimile fore: vt hec ſpōſa xp̄i fecerit tā-
ta egregia facinora quāta vel ſcripta ſunt de
ea vel dicunt̄. Quibꝫ nos obuiare volentes
oſtendemꝰ ꝙ deus oīpotens muliebrē ſexū.
qꝛ ſibi ſic placuit: magnifecit in multis et p̄ci
pue in ſeptem.
Primo in nobili ꝓductione
Secundo in excellēti cōſignatione.
Tercio in ꝓphetica illuſtratione.
Quarto in materna electione.
Quinto in iocunda apparitione.
Sexto in mirabili fortificatōe.
Septimo in glorioſa reſurrectōe.
Primo deus magnificauit muliebrē ſexū
in nobili ꝓductōe. Nā deus bn̄dictus vt in-
quit tho. i. pte. q. xcij. Qui ſolꝰ eſt nature in-
ſtitutor: potuit virū de limo terre: vel mulie-
rē de coſta viri formare. Vn̄ Augꝰ. li. ix. ſuꝑ
Gene. ait. Formare vel edificare coſtā vt mu
lier eſſet nō potuit: niſi deꝰ a q̄ vniuerſa natu
ra ſubſiſtit. Ex aūt miniſteriū angeli exhibu
erunt deo in formatōe mulieris neſcimꝰ. Cer
tum tn̄ eſt ꝙ ſicut corpus viri de limo nō fu
it formatū ꝑ angelū: ita nec corpus mulieris
de coſta viri. Formauit vero deus ipam mu
lierē in adiutoriū viri: vt ſcribit̄ Gene. ca. ij.
In adiutoriū. ſ. generatōis. Et ſm̄ phm̄ etiā
domeſtice vite: quare et ipa ad vniuerſi ꝑfe-
ctionem cōcurrit. Et vt ait Ricar. in ſuo. iiij
diſt. xliiij. Quāuis mulier generet̄ preter in-
tentionē nature ꝑticularis: eſt tamē de inten
tione nature vniuerſalis: que vtrūqꝫ ſexum
requirit ad perfectā humane ſpeciei genera-
tionem: vt autē deus producte prime mulie-
ris nobilitatē manifeſtaret: dum illam de co
ſta ab adam detracta formare vellet: immiſit
ſoporē in illum. Ut autē Aſſerit Augꝰ. ix. ſu
per Genes. ad litterā. Sopor ille fuit raptus
vel extaſis: qꝛ tunc forte vidit ꝑ eſſentiā dn̄i
et interfuit curie angelorū. Coſta etiam illa
ſm̄ Tho. detracta fuit abſqꝫ leſione et dolore

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Et vt refert Landul. in ſuo.ij.di.xviij. fuit
coſta ſic detracta angelico miniſterio:licet il=
lorũ nõ fuerit miniſterio formata. ¶ Secun
do deus magnificauit muliebrẽ ſexũ in excel
lenti cõſignatione. Voluit quidẽ ſua imagie
illã cõſignare. Vñ Gene.i.c. Cũ dixiſſet ſcri
ptura. Creauit deus hoiem ad imaginẽ ſuã
ad imaginẽ dei creauit illũ. Deinde ſubiun=
xit:maſculũ et feminã creauit eos:vt ſic intel
ligat etiã mulier ad imaginẽ dei creata. Ad
qd᷒ clari⁹ inueſtigandũ dicit Bonauẽ.in.ij.
di.xvi.et Tho.i.pte.q.xciij. Ex cũ homo ſm
intellectualẽ naturã ad imaginẽ dei eẽ dicat:
ſm hoc maxie ẽ ad imaginẽ dei ꝙ intellectu
alis natura deũ maxie imitari pt. Imitat aũt
intellectualis natura maxime deũ:qñtum ad
hoc ꝙ deus ſeipm intelligit et amat. Et ſic tã
in viro q̃ in muliere inuenit dei imago:qñtũ
ad illud in q̃ principaliter rõ imaginis cõſi=
ſtit.ſ.qñtũ ad intellectualẽ naturã. Sed qñ=
tum ad aliqd ſecundariũ imago dei inuenit
in viro:ſm qd᷒ inuenit in muliere. Nam vir
eſt principiũ mulieris ⁊ finis: ſicut deus eſt
principiũ et finis totius creature. Vñ apl's
ad Corinth. Vir eſt imago dei:mulier autẽ
eſt imago viri. Et hoc mõ intelligenda ſunt
verba q̃ ponunt.xxiij.q.v.c.hec imago.et.c.
mulier.vbi dr. Mulier nõ eſt ad imaginẽ dei
ſ.qñtũ ad hoc ſecundariũ nõ qñtũ ad pncipa=
le. Siĺr dicit Ricar. de angelo et de hoie in
ſuo.ij.di.xv.q.ſ.qñtum ad id in quo eſſentia
liter ꝯſiſtit rõ imaginis:expreſſius eſt imago
dei in angelo q̃ in hoie. Idẽ dicit tho.vbi.ſ.
Vñ Grego.xxxviij.moral.exponẽs illud Eze
chielis. Tu ſignaculũ ſimilitudinis ait. Li
cet hõ ad ſimilitudinẽ dei creatus ſit angelo
tñ quaſi maius aliqd tribuẽs nõ eũ ad ſimi=
litudinẽ ꝯditũ ſm ipm ſignaculũ ſimilitudi
nis dei dicit:vt q̃ ſubtilior eſt ĩ natura:eo in
illo ſimilitudo dei plenius credat expſſa.hec
ille. Sed qñtũ ad aliqua accidẽtalia:expſſius
eſt imago dei in aĩa q̃ in angelo:qñtũ aĩa cõ=
tinet et regit totũ corpus ſuũ:tanq̃ ſuũ vni=
uerſum exiſtẽs in q̃libet pte illius ſicut deus
regit et cõtinet totũ vniuerſum:tot⁹ exiſtens
in qualibet pte vniuerſi:vir itaq̃ et mulier cõ
ueniunt in imagine:qñtũ ad id qd᷒ imagini eſ
ſentiale vt predictũ eſt:vir illã excedat qñtum
ad id qd᷒ eſt accidentale. ¶ Tercio deus ma=
gnificauit muliebrẽ ſexũ in ꝓphetica illuſtra=
tione. Nã et mulieres q̃plures ꝓphetie lumi
ne illuſtrauit. Sicut fuerũt maria ſoror aarõ
vt pʒ Exo.xv.c.l.di.decretoꝝ.c.ſi poſt ordi
nationẽ. Et anna ꝓphetiſſa Luce.ij.c. Et ſi=
bille:quaꝝ meminit Lanctantius li.i.diui.
inſti. Et vt ſcribit in glo. Iudicum.iiij.c.ꝙ
mulieres aſſumpte ſunt ad gratiã ꝓphetie ſit
vt in hoc preſtet occaſio mulieri nec ꝑ infir=
mitatẽ deſperet. Quarto magnificauit deus
muliebrẽ ſexũ in materna electione. Volens
quippe humanã ſibi copulare naturã:virgi=
nẽ mulierẽ in matrẽ elegit:cui tã ampliſſimũ
gratie ſue munus ꝯceſſit:vt tam in merito q̃
in pmio:poſt ſuũ filiũ oẽm ſupauit creaturã:
tam angelicã q̃ humanã:cui etiã et ſi honor
latrie nõ ſit exhibendus tñ honor dulie di=
gnioris nõ eſt ſibi denegandus:ita ꝙ magis
ipa ſit honoranda q̃ aliqs alius:immo qui=
cũq̃ alij cõcines et ſancti regni celoꝝ. De pre
ſtantia vero eius maternitatis diximus ĩ ſer
mone de eius viſitatõe. Quinto magnificat
deus muliebrẽ ſexũ in iocunda apparitõe.
Surgẽs nãq̃ ex mortuiſ rex ſeculoꝝ primo
mulieribus ſe videndũ exhibuit. Vñ marc⁹
vlti.c.ait. Surgens ieſus mane prima ſab=
bati:primo apparuit marie magdalene. Ele=
cta fuit mulier vt eſſet nuncia vite:ne deſpi=
ceretur ſexus femineus: eo ꝙ mulier nuncia
fuerat mortis. Et de hac materia diffuſe di=
ctũ eſt in ſermone de reſurrectõe xpi. ¶ Sex
to magnificauit deus muliebrẽ ſexũ in mira
bili fortificatione. Fuerũt quidem mulieres
innumerabiles:q̃ virginitatis amore ſuccẽ=
ſe:zeloq̃ fidei xpi inflammate adeo fortes in
uente ſunt:vt nec imperioꝝ tyrannoꝝ m[illegible]
timuerũt:nec illata cuiuſcunq̃ generis hor=
ruerunt ſupplicia:nec mortẽ aufugerũt violẽ
tam. Patẽt hec oĩa in catherina.cecilia.aga=
tha.lucia.agnete. eufemia.ruffina. ſecunda.
anaſtaſia.eulalia. priſca. dorothea. biuiana.
criſtina.iuſtina.herina.margarita.martina.
emerentiana.apolonia.ſabina.barbara.vrſu
la et vndecim milib᷒ ſociabus eius: ceteriſq̃
quoꝝ noĩa et miranda geſta longũ foret ex=
primere:q̃ oẽs cõtra naturã ꝯditionis natu=
ralis iparum aĩo forti atq̃ cõſtanti queq̃ ſu=
perauerũt tormẽta:morteq̃ inter illa cõſtan
tiſſime pertulerũt. Nõ potuerũt hec fieri ni
ſi ſupno aſſiſtente pſidio:cum mulieres ſint
natura ſua molles in alios: et multo magis
ad ſeipas pie. Inquit eni Ariſto.in li.de aĩa
bus:mulieres ſunt naturaliter pie excepta vr
ſa et leoparda. Tanta igit firmitas animi in
virginibus supradictis nõ potuit niſi a bo=
no deo ꝓuenire. Ob qd᷒ eccleſia ad deũ ita di
cit. Deus q̃ inter cetera potẽtie tue miracula
etiã in ſexu fragili victoriã martyrij ꝯtuliſti
¶ Septimo magnificauit deus muliebrem
ſexum in glorioſa reſurrectõe. Vñ equidẽ te
ſtatur Aug⁹.li.xxij.de ciui.dei. Mulieres in

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſexu feminco reſurgent: qꝛ hoc exigit natura
indiuidui: et cõgruit ꝑfectioni ſpeciei: et erit
occaſio laudandi ſapientiã diuinã vt ponit
Ricar. in. iiij. vñ Aug⁹. vbi. s̃. ſequit̃ dicens
Membra feminea nõ erunt accomodata ve
teri vſui: ſed nouo decori quo nõ alliciat̃ aſpi
cientis cõcupiſcentia: q̃ nulla erit: ſed dei lau
detur ſapiẽtia atq̃ clementia. Cum igit̃ arti-
fex ille mundi ſapientiſſimus muliebrẽ ſexũ
tot miris varijſq̃ modis voluerit reddere di
gnum. Cur incredibile ẽ qꝫ beatã catherinã
magnã fecit inter ſanctos. Nõ eſt impoſſibi
le apud deũ omne verbũ. Jpe itaq̃ deus hãc
virginẽ naſci fecit in famoſa ampliſſimaq̃ ci
uitate ſenarũ: parentibꝫ popularibꝫ honeſtiſ-
ſimis et timẽtibus deũ: fame bone apud oẽs.
Pater iacobus benencaſa vocatus eſt: mater
vero lappa. Ex ipſis ꝓdijt hec filia etate in in-
fantili oĩbꝫ grata ⁊ cũctis amabilis. Que dũ
quintũ vix attigit annũ ad virginis glorioſe
marie deuotionẽ ſe cõuertit. Et ſepius tũc vi
debatur aſcendendo ⁊ deſcendẽdo ꝑ gradus
ſcale q̃ erat in domo: dei matrẽ humiliter ſalu
tare dicendo. Aue maria: cuius virtutes in
quibꝫ ꝓfecit in ſequenti myſterio latius reſe-
rabuntur.

De ſeptem p̃cipuis et ſingulariſſimis vir
tutibus q̃bus floruit beata catherina.

Capitulũ. ij.

Secundũ myſteriũ cõtemplandũ de ex-
cellentia et ſanctitate beate catherine dꝛ
ſingularitas. Fuerũt quippe in illa vltra ali
as virtutes ſeptẽ p̃cipue et ſingulariſſime.
Prima dicit̃ virginitas.
Secunda magnanimitas.
Tercia auſteritas.
Quarta pietas.
Quinta patientia.
Sexta humilitas.
Septima ꝑſeuerantia.

Prima virtus p̃cipua ⁊ ſingularis fuit vir
ginitas: que in ea ſatis laudabilis extitit ma
xime ꝓpter tria.
Primo ꝓpter etatem.
Scdo ꝓpter ꝯtrarietatem.
Tercio ꝓpter puritatem.

Primo reddit̃ laudabilis virginitas cathe
rine ꝓpter etatẽ. Nã ſeptimo etatis anno vo-
tum expreſſum emiſit de virginitate ſeruãda
Nec obſtat qꝛ nondũ ad annos ꝑuenerat pu
bertatis: vt ſic diceret̃ infantili motu excita-
ta vouiſſe: qm̃ ſi malicia ſupplere pt etatẽ: vt
inquit dñs Hoſtien. in ſum. li. x. de deſpon.
impu. multo fortius id pt gratia dei. Sicut
pie credimus de ſancto Nicolao q̃ quarta et
ſexta feria dum infantulus erat: lac ex pecto-
re matris vel alterius cuiuſcunq̃ ſugere re-
cuſabat. Potuit itaq̃ ſpũs ſancti gratia libe-
rum arbitriũ catherine accelerare vt virgini
tatem ſe ſeruaturã foueret: qꝺ facile deprehẽ-
di pt. Ex oſtenſa ſibi viſione mirabili. Sex-
to quidẽ anno etatis ſue redeunte puella de
domo ſororis ſue nupte: vidit in aere ſupra
eccleſiã fratrũ predicatorũ ſaluatorẽ ſedentez
in throno indumentis papalibꝫ inſignitũ et
aplĩs ſociatũ. Qui eleuata manu in eã intu-
ens ſigno crucis illã benedicebat. Qua habi
ta viſione adeo extitit in dño cõfortata: vt nil
aliud q̃reret niſi loca ſecreta orõni apta: puel
laſq̃ ceteras verbo et exẽplo induceret ad o-
randũ. Scdo reddit̃ laudabilis virgini-
tas catherine ꝓpter ꝯtrarietatẽ. Nã licet pa-
rentes illius multo tp̃e vidiſſent in filia tot
ſigna et primordia ſanctitatis ignorabãt ni-
hilominus votũ virginitatis ꝑ eã emiſſum.
Qua de re cũ. xij. annũ iam attigiſſet inſtabat
mater vt inciperet ſe ornare ſicut ceptere nu-
ptui tradende facere cõſueuerũt: qꝺ illa face
re renuit: et poſt ſororis illi⁹ iam nupte ſuaſu
vel leuiter ſe ad ornatũ cõpoſuit: nõ vt virgi
nitatis ꝓpoſitũ infirmaret: ſed vt ſic cõdeſcen
deret importune ꝑſuaſioni ſororis. Tñ cito
ſemetipſam redarguẽs: ad lamenta pnĩe ſe cõ-
uertit: ac ſi aliqꝺ grande peccatũ ꝑpetraſſet:
cum in rei veritate vix peccauerit venialiter.
Cũ vero ardentior ex poſt deuotioni et ora-
tioni ſe dediſſet: nullaq̃ de ornatu corporis
ineſſet ei cura: parẽtes quendã religioſuz de-
um timentẽ et eis notũ precati ſunt vt filiam
alloqueret̃ moneretq̃ vt ſe pararet ad virum
in breui ſuſcipiendũ. Jlle aũt cognito ꝓpoſi-
to virginis illã in dño cõfortauit: monuitq̃
vt capillos tonderet: qꝺ illa q̃ꝫ primũ imple-
uit. Neſciẽtes adhuc ſui que in corde eius la
tebant omni libertate locoq̃ priuarũt: depu
tarũtq̃ cunctis vilibus ſeruitij domus: que
patienter oĩa ſuſtinẽs ad quandã camerã v-
nius ſui germani q̃ erat ſine clauſura ſe colli
gebat: ibiq̃ ſponſum virginum xp̃m orabat.
Tandẽ elapſo aliquãtulo ſpacio ſuos aduo
cans votũ qꝺ ab infantia vouerat publice re
ſerauit. At parentes omni duritia depoſita:
illã benedixerunt: ꝓhibuitq̃ pater omnibus
de domo ne illã de cetero moleſtaret. Ter-
cio laudabilis fuit virginitas catherine ꝓ-
pter puritatẽ. Nõ enim ſolũ integritatẽ car-
nis retinuit: ſed mentis puritatẽ vſq̃ ad mor
tem ſeruauit: qꝺ declarauit mira ipi⁹ deſpõ-
ſatio. Cõtigit quidẽ quodã carniſpriuij tp̃e
catherinã cunctis tp̃alibus delectatõnibus

247

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

contemptis oratione͂ ſuā intenſius replica-
re: eiq̃ dn̄m apparere ac dicere. Quoniā mun
dana q̄q̃ meo amore calcaſti: ego ſolēniter te
deſponſare decreui. Tunc apparuit glorioſa
dei genetrix: iohānes euangeliſta: apl's pau-
lus: beatus dn̄icus atq̃ dauid pſalteriū pul-
ſans. At genetrix dei dexteram virginis ſua
manu ſuſcipiēs digitoſq̃ ſuos extendēs: ad
filiū poſtulabat quatenus eā deſponſare di-
gnaretur. Qui anulo ſuſcepto: dextereq̃ ſue
anulari digito imponens. Dixit deſponſo te
mihi creatori et ſaluatori tuo in fide vſq̃ q̄ in
celis tuas mecū nuptias celebrabis ⁊ tua vir
ginitas ſemp̄ conſeruabit illibata. ¶ Scd̄a
virtus p̄cipua et ſingularis beate catherine
fuit magnanimitas ex q̄ audacter mundū cō
tempſit: habitūq̃ ordinis de pnīa ſancti do-
minici deuote recepit: hic vero ordo triplici-
ter cōmendatur.
¶ Primo q2 a ſancto dn̄ico inſtitutus.
¶ Scd̄o q2 ab eccleſia approbatus.
¶ Tercio q2 a deo magnificatus.
¶ Primo ordo ille fuit a ſancto dn̄ico inſti-
tutus. Ipſe beatus pater in lombardia hunc
ordinē inſtituit: quē de militia ieſu xp̄i a prin
cipio appellauit: eo q̄ illius ordinis frēs here
ticis bona eccleſiarū vſurpantib9 viriliter ſe
opponebāt: pugnabātq̃ omni conatu p̄ p̄di
catorū bonoꝝ recuperatōe et ꝯſeruatōe. Sz
poſtea hereticis p̄ ſanctū dominicū ⁊ ſanctū
petrū martyrē alioſq̃ p̄dicatores deletis ⁊ pe
nitus quaſi extinctis mutatū fuit nomen il-
lud de militia in nomē de penitētia. ¶ Scd̄o
ordo ille ab eccleſia fuit approbatus. Nā̄ ptz
p̄ Honoriū quartū. et Iohannē. xxij. Boni
facium. ix. et Innocentiū. vij. qui dicto ordi
ni plurima p̄uilegia cōceſſerūt ¶ Tercio hic
ordo eſt a deo magnificatus. Voluit enī ple
raſq̃ dn̄as in illo viuētes et morientes ſignis
et miraculis plurimis coruſcare. Sicut fuit
beata Iohanna de vrbe veteri. beata marga
rita nouella de ciuitate caſtelli. beata helena
de vngaria. et ſancta catherina de qua loqui
mur alieq̃ multe. Qualiter ḡ catherina huic
ordini ſancto ſe dedicauit docet eius legēda:
in qua narrat̄ q̄ a teneris annis ad patrem
ſanctū dominicū feruētiſſima deuotōe trahe
batur. Et cum ſemel dn̄m exoraret vt cōſer-
uaret eam in p̄miſſa virginitate tali fuit vi-
ſione cōmonita. Apparuerūt ſiquidē ſibi plu
res patres inſtitutores ordinū diuerſoꝝ: in-
ter q̄s erat beatus dn̄icus: habēs in vna ma
nu lilium ardens ſine cōbuſtione: ⁊ in altera
ſuū habitum cōſuetum per dn̄as deportari.
Tuncq̃ ſibi a p̄fatis offerret̄ quē ordinū vel
let eligere. Rn̄dit ſe velle ſancti dominici ha-
bitum ſuſcipere. At ille beatus dn̄icus dixit:
Forti aīo eſto o filia: quia certiſſime hoc ha-
bitu vt deſideras indueris. Sicq̃ viſio diſ-
paruit: et ipſa manſit in dn̄o cōfortata. Tan-
dem poſtq̃ parentibus reuelauit ſe virgini-
tatem vouiſſe illis ꝯſentientibus apud eccle
ſiam fratrū predicatoꝝ de ſenis habitum diu
affectatū cum magno feruore ſuſcepit. Ter
cia virtus precipua et ſingularis beate cathe
rine dicit̄ auſteritas. Fuit nāq̃ ſuo corpori
auſtera et rigidiſſima p̄pter chriſtum et preci-
pue in tribus.
¶ Primo in cibo et potu.
¶ Secundo in veſtitu et lecto.
¶ Tercio in vigilijs et orōnibus.
¶ Primo q̄ꝫtum ad victum. Ab infantia car
nes raro ſumebat: quas poſtmodū totaliter
a ſe amouit: ſeq̃ ad eſum panis et crudarum
herbaꝝ: ex toto reduxit. Anno etatis ſue. xij.
herbarū vſa eſt ſucco: vinū autē ita limphatū
ſumebat q̄ vini ſapore carebat. Illud autem
a. xv. etatis ſue anno ex toto relinquens ine-
dias pluriū dieruꝫ ſepius paſſa eſt. ¶ Scd̄o
fuit auſtera in veſtitu et lecto. Pannis lineis
vſa eſt ad tantū deueniēs: q̄ tā hyeme q̄ eſta
te vna ſola tunica veſtiebat̄. Cilitio quādo-
q̃ vſa eſt: quod in cathenā ferream cōmuta-
uit et patrem dominicū imitans: ſe ter quot-
tidie fortiter diſciplinabat: lectuꝫ inſuper de
tabulis habebat: et lignum p̄ ceruicali abſq̃
alterius rei additamēto. ¶ Tercio fuit auſte-
ra in vigilijs et oratio[n]ibus. Nā ad hoc de-
uenit q̄ infra duos dies: vix p̄ horam ⁊ dimi
diam dormiebat. Ad tantā autē tenuitatem
ex auſteritatibus deductum eſt corpus eius:
q̄ cum tranſiſſet eius ſpiritus ex hac vita re
pertus eſt vmbilicus renibus adherere. In
principio etiā ſue puellaris etatis duple fert̄
fuiſſe latitudinis. q̄ꝫ. xxviij. annoꝝ exiſtens.
Cōfirmat hec oīa Pius pontifex maximus
qui in bulla canonizatōis ita aſſerit. Sum-
ma huius virginis abſtinētia fuit et mirabi
lis vite auſteritas. Nam cum vini et carniū
vſum prorſus abieciſſet: nec pulmentarijs vl
lis vteret̄ ad extremū eo deducta eſt: vt nec le
gumina ederet nec pane veſceret̄: niſi celeſti-
quē verus xp̄ianus in ſacramēto ſumit alta-
ris. ¶ Quarta virtus precipua ⁊ ſingularis
beate catherine dicit̄ pietas. Fuit ip̄ i p̄iſſi-
ma valde et precipue quantū ad tria genera
perſonarum.
¶ Primo quantū ad pauperes.
¶ Secundo quantū ad infirmos.
¶ Tercio quantū ad peccatores.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Primo quantũ ad paupers. Jnquit enim
Pius in bulla pretacta: pauperibꝫ christi lar
ga manu ſubuenit. Scribitᷣ in ſua legenda
ꝙ a ſuo patre licentiam obtinuit: poſſe de bo
nis domus pauperibus elargiri. Et cõtigit
ſemel ꝙ dum infirmitate corporis grauaretᷣ
audiuit a multis referentibꝫ qualiter vidua
quedã cõuicina filijs et filiabus multa cru=
ciaretur penuria: oratione pmiſſa tantum ro
bur obtinuit: ꝙ frumentũ vinũ ⁊ oleum vſqꝫ
ad centũ quaſi librarũ pondus in aurora ꝓ=
funda ꝓprijs humeris mira agilitate porta=
uit. ac mirabiliter aperto oſtio cõplaniꝰ po=
ſuit in vidue domo depoſuit: licet diſpenſan
te dño velut alter nicolaus fuerit deprehen=
ſa. Alias vero ſemel in fratrũ predicatorũ ec
cleſia cõſtituta cũ quidã pauper ab ea elemo=
ſynam peteret: et illa nihil preter crucẽ argen
team que erat inter pater noſter haberet: ſta=
tim illa auulſa tradidit indigenti. Apparẽs
autẽ ſibi poſtmodũ dñs: illãqꝫ ornatã lapidi
bus ꝓcioſis oſtendens ei dixit. Tu mihi hãc
heſterna die dediſti: et ego ꝓmitto tibi ꝙ in
die iudicij corã vniuerſo angelorũ et homi=
num cõſpectu: illam ad tui gaudij tumuluꝫ
preſentabo. Jnſuper cũ beata catherina ſem
per de melioribus traderet cõtigit ꝙ vegete
melioris vini abundanter pauperibꝫ eroga=
ret. Jntantũ autẽ eſt augmentatũ: ꝙ vbi di=
ctum vas ſufficere cõſueuerat toti familie ꝑ
dies viginti vel circa: tamen ꝓ dicta familia
et etiã ꝓ pauperibꝫ vſqꝫ ad tercij menſis prin
cipium abundantiſſime ꝑdurauit. ¶ Secũ
do fuit pia hec virgo q̃tũ ad infirmos. Nã
egrotantibus ſumma diligẽtia miniſtrauit.
Seruiuit cuidã infirme noĩe andree ab oĩ=
bus derelicte: nec horrore plagarũ illã exhor
ruit. Quinimmo cum aliqñ nauſeam paſſa
fuiſſet: vulnerũ illius putredinẽ inſpiciens ⁊
cõtrectans recollecta in quadã ſcutella lotu=
ra cũ ſanie illã ebibit dicens. Amore ſponſi
mei ieſu chriſti corpus meum ſic caſtigabo.
Quo facto ſtatim ceſſauit omnis ꝑcedentis
nauſee tentatio: habuitqꝫ poſtea ſuo cõfeſſo=
ri referre nunq̃ꝫ aliquid tam ſuauis ꝑcepiſſe
ſaporis atqꝫ odoris. Nocte vero ſequẽti ap=
paruit ei ieſus xp̃s. oſtenditqꝫ ſua ſacratiſſi=
ma vulnera dicens. Quia meo amore tã ab=
hominabilẽ potũ ſumpſiſti tibi ingratus nõ
ero. Sicqꝫ applicãs os virginis ad ꝓprij vul
nus lateris. Bibe inq̃t filia de latere meo po
tum: quo aĩa tua tãta ſuauitate replebitᷣ: ꝙ eti
am in corpore: qđ ꝓpter me cõtempſiſti mira=
biliter redundabit. Quo facto tã in anima q̃ꝫ
etiã in corꝑe incredibili extitit ſuauitate dul
cedineqꝫ repleta. ¶ Tercio fuit pia valde ſan
cta catherina erga peccatores. Multos nãqꝫ
orõnibus ſuis et meritis iuuit ne ꝑirent. Si
cut diffuſe ponitur in legenda andreã de be=
lantis ciuem Senarũ diuitijs affluentẽ egro
tantẽqꝫ ad mortem: cum ex toto penitentiam
ſperneret ſua oratione ꝯuertit ad dñm. Cum
enim ꝓ illo oraſſet ardentiſſime apparuit ie=
ſus xp̃us ꝑfato infirmo hortatuſqꝫ eſt illũ ꝙ
cõfiteretur peccata ſua qꝛ paratus erat ſibi il
la remittere. Qui cõpunctus valde ſubito cõ
feſſus eſt. Et cõdito teſtamento ad extrema
deductus cum magna deuotione migrauit
ad dñm. Fuerunt adhuc in ꝑfata ciuitate ſe
narum duo ꝓ ſuis maleficijs ad mortẽ dam
nati. Qui cum ducerentᷣ ſuper currus et car=
nes eoꝝ a carnificibꝫ decerperentᷣ ignitis for
cipibus deum impie blaſphemabãt. Cũ au
tem catherina iſta nouiſſet ꝓ eis dñm amaro
corde exorauit. Quibus cum ad portã ciuita
tis veniſſent: apparuit ſaluator totus vulne=
ratus eos ad ꝯuerſionẽ inuitans: qui ſtatim
cõpuncti cõfeſſi ſunt ſacerdoti: et blaſphemi=
as mutauerunt in laudes: ſicqꝫ letiſſimi tule
runt illatam mortẽ. Et quis enarrare queat
cõuerſiones omniũ malorũ: ꝑfectum bono=
rum: roborationes imperfectoꝝ: cõſolatiões
deſolatoꝝ: admonitiones ſpiritualiũ pericu
lorum: tam per ſuas epiſtolas q̃ꝫ etiã oracu=
lo viue vocis erga ꝑſonas omnis ſexus cõdi
tionis ⁊ ſtatus ꝑ virginẽ excitatas. Quot ſce
leratos de faucibus inferni abſtraxerit: quot
obſtinatos ad ſui ꝯgnitionẽ reduxerit. quot
ſeculo deditos induxerit in eius cõtemptum
quot vtriuſqꝫ ſexus ad religionũ diuerſarũ
ingreſſum allexerit. quot de laqueis tentatio
num eruerit: Difficile nãqꝫ foret cuncta cõ=
memorare. Nam aliquotiens maxime in ita
lia ex remotiſſimis partibus ad ipſam vtriuſ
qꝫ ſexus perſone cõfluebant. Ad eiuſqꝫ aſpe=
ctum atqꝫ colloquiũ taliter cõpungebantᷣ: vt
ſine dilatione currerent ad cõfitendũ pecca=
ta ſua. Ob quã cauſam Grego. xij. in adiuto
rium catherine tres ꝯfeſſores ꝑcipuos depu
tauit. Qui taliter aliquando occupabantᷣ: vt
nec ſpacium haberent edendi. ¶ Quinta vir
tus ꝑcipua et ſingularis beate catherine fu=
it patientia: fuit ſiquidẽ patiẽtiſſima et preci=
pue in tribus.

¶ Primo in ꝑſecutionibus.

¶ Secundo in tentationibus.

¶ Tercio in paſſionibus.

¶ Primo fuit patiens in ꝑſecutionibus: qđ
exempla ſequẽtia manifeſtãt. Fuit ſenis que=
dam palmerina de penitẽtia ſancti dominici

que inſtigante ſathana facta eſt catherine ta
liter emula: vt nec nomē eius audire valeret.
ſed virgini ſemper detraheret. Ipa tm̄ ꝓ illa
dn̄m exorabat: et cum ad infirmitatē grauem
incidiſſet Catherina ad eam viſitandā ſe cō
tulit. infirma vero durior effecta eam expelli
de domo iuſſit: ꝓ qua nō ceſſauit catherina
ꝑces ingeminare Quibus factū eſt vt eā ſibi
reconciliaret: atq̃ cōtrita illa et cōpuncta ſa-
cramētis et gratia dei munita: in dn̄o ex hac
vita migrauit. Dum etiā ſeruiebat illi infir-
me Andree de qua pauloante diximus: illa
impatiens cōtumelijs plurimis catherinam
afficiebat: et ꝓcurāte ſpū malo de inhoneſta
te apud alias ſorores accuſabat Catherina
tm̄ ꝓpterea nec indignabat̄ ei: nec ab ei⁹ obſe
quijs ceſſabat. Cumq̃ illa indies in ſua duri
tia pſeueraret: catherina orationi ſe dedit de
iniurijs et infamijs pie cōqueritur. Cui xp̄s
apparens duas oſtendit coronas vnā ſpineā
et aliā auream dicens. Si hic eligeres aure-
am: ſpineā poſtea reportabis. Si aūt hic ſpi
neam poſtea aureā obtinebis. Quod illa au
diens et ad patiendū per oīa ſe offerens: acce
pit de manu dn̄i ſpineam quā ſuo capiti im-
ponens etiā diebus pluribus vehementiſſi-
mum ſenſit in capite dolorē. Sicq̃ a dn̄o cō
fortata patientie armis fortiter ſe muniuit.
Infirma vero patientia catherine ſuperata:
cōpuncta et ingemiſcens catherinā alta voce
ſanctā omnibus p̄dicabat: ſeq̃ ream accuſa-
bat: miſericordiā petens de his que falſo di-
xerat cōtra illam. Quid plura dum catheri-
na tanta inedia corpus affligeret: frequenta-
retq̃ dominicā menſam: pleriq̃ vtriuſq̃ ſex⁹
falſos rumuſculos: vt fieri ſolet eructabant.
Aliqui dicebant neminē in modo viuendi
ſingularē eſſe debere. Aliqui extremitates fu
iſſe ſemꝑ deo et hominib⁹ exoſas. Aliqui ca-
therinam fingere et decipere. Aliqui ad ina-
nem gloriā illa omnia facere et ſimilia. Que
ipa deo placere ꝑ omnia ſtudens patientiſſi-
me tolerabat. ¶ Secūdo fuit patiens in ten
tationib⁹ demonū. Ait quidē. Pius in bulla
canonizationis. Luctabat̄ q̄ frequentiſſime
cum demonib⁹: multiſq̃ illorū moleſtijs ve-
xabatur. Sed aiebat cum apoſtolo. Cū in-
firmor tunc fortior ſum. Et vt in ſua legēda
narratur: qn̄q̃ demones deo permittente ca-
therine corpuſculū tantis penis et languori
bus afflixerūt vt manifeſte viderent̄ in ea ſi-
gna percuſſionū ⁊ verberū ita vt quaſi quod
dam monſtrum videret̄ a cunctis. ¶ Tercio
fuit patiens in paſſionibus ſiue in peniten-
tijs voluntarie aſſumptis ſiue infirmitatib⁹
corpori ſuo ſuperuenientibus. Teſte enim
Pio vbi ſupra. Dolore capitis pene aſſidue
torquebatur. Eſtuabat febribus nec illoruꝫ
cruciatu carebat. ¶ Sexta beate catherine
virtus admiranda fuit humilitas: quā oſtē
dit maxime in tribus.
Primo in timore.
¶ Scd̄o in deſpectione.
¶ Tercio in cōuerſatione.
¶ Primo oſtendit ſuā humilitatē in timore.
Dum eni cepiſſet viſionibus et imaginarijs
et corporalib⁹ a dn̄o ieſu xp̄o viſitari: pluri-
mum formidare cepit: dn̄oq̃ ſe cōmendauit:
a quo edocta pleniſſime fuit: q̄liter viſiones
bonas vel malas haberet agnoſcere. Et dū
ſemel ſuo cōfeſſori de viſionibus ſibi factis
referret quedaꝫ ſecreta: ille heſitare cepit: atq̃
in eam reſpiciens vidit illam transformatā:
quantū ad faciē in effigiem xp̄i reſpicientis
in eam. Cumq̃ ex hoc exclamaret ac diceret.
O quis eſt qui me reſpicit. Rn̄dit catherina
ille qui eſt. Quo dicto facies illa diſparuit: ⁊
cōfeſſor p̄fatus illo modo de virginis ſancti
tate cōfirmatus remanſit. ¶ Secūdo oſten
dit catherina hūilitatē in ſui deſpectiōe. Hāc
autē didicit a xp̄o ſibi apparēte dicenteq̃ ſibi
Scis ne filia: que tu es: ⁊ quis ego ſum: Si
hec duo noueris beata eris. Tu enim es illa
que nō es. Ego ſum ille qui ſum. Si hāc no
ticiam habueris in aīa tua: nunq̃ decipere te
poterit inimicus. Siquidē de nihilo creatu
ra facta eſt: et ſibi relicta cadit in nihilum: et
per ſe tendit in peccatū: quod nihil eſt: et ſe
nihil boni cogitare valet Quare reſpectu dei
infiniti nihil eſſe ꝯuincitur. Ideo eſt illa que
nō eſt: ſed quoniā deus eſt fons totius eſſe et
independens eſſe. Ideo ipſe ſolus eſt qd̄ eſt.
¶ Tercio oſtendit catherina humilitatē in
cōuerſatione. Nam in publicū ꝓdijt magniſ
q̃ rebus ſe ingeſſit: nō ſua ſed dn̄i voluntate
Poſtq̃ eni habitū ſacrum ſuſcepit: ſilentiuꝫ
cōtinuum per trienniū ſeruauit: et clauſurā
celle tenuit: excepto cum eccleſiā adijt vigili
as vſq̃ ad ſecundū ſignū matutinale ꝓtrahe
bat. Tuncq̃ cum ad laudandū deū fratres
predicatores in chorū iam acceſſiſſe putaret
ipa cedebat ad aliqualiter quieſcendū dicēs.
Ecce dn̄e germani mei et ſerui tui vſq̃ nunc
dormierunt. Modo vero ſurrexerunt ad te
laudandum. Tu ſerua eos et ego parumper
quieſcā. Poſt vero diuturnā exercitationeꝫ
in ſpirituali vita frequenteſq̃ xp̄i viſitatōes:
iteruꝫ apparens ei indixit: vt extra ꝓcederet:
proximorūq̃ ſaluti verbo intenderet ac exem-
plo ꝓmiſitq̃ in cunctis per illā ad animarū

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

bat. Ad cōmunionē altaris: quaſi ad celeſtes nuptias inuitata eſſet ſumma cum alacritate ꝓficiſcebatur. hec ille. Tam efficax erat eius ad ſacramentum illud ineffabile reuerentia: vt mens. Gregorij. xi. flecteretur ad cōcedendū catherine ꝙ poſſet eligere confeſſorē: q̄ eam abſolueret: et ſibi eucharistiam miniſtraret et cum altari viatico abſq alia licentia ad nutum catherine celebraret. ¶ Quinta gratia et prerogatiua ſingularis beate catherine: fuit miraculoſa coruſcatio. Fecit illam deus in vita et morte multis clarere miraculis. Ex quib aliqua explicabimus. In ciuitate. Senarū quedam nobilis domina Alexia habitū ordinis de penitentia ſuaſu catherine recepit: que illā coegit vt ſecū in domo ſua cōmoretur. Contigit autē ex chariſtia tūc illos de domo prefate domīe alexie veſci panibus farine putride. Superueniēte tritico nouo conſuluit alexia catherinā: an certum reſiduum prefate farine ꝓijciendū foret. Que neq̄ q̄s ꝓijciendum aſſeruit: ſed parari aquā iuſſit et farinam afferri. Intriuit ergo ꝑmo maſſaz et tandem panes de parua quantitate illi9 farine quouis etiam expulſo fetore tam celerit et tot confecit. quot de quadruplici aut quītuplici quantitate fere tot facti fuiſſent: cuz ſtupore ſororis Alexie et aliorū de domo. Cuz autez panes de clibano deportati fuiſſent. inuenti ſunt adeo ſapidiſſimi: vt oīno immutatio ſaporis ꝙ miraculum procederet. Et cū daretur de ipſis panibus pauperib et fratribus atq illos comederent: omnibus de domo ſuffecerunt diebus plurib: etiam ī archa multiplicati. De quibus aliqui a q̄plurib ſunt tam pro reliquijs q̄s in argumentuz miraculi reſeruati. Tēpore etiā quo catherina fuit in vrbe: et ibi in regione colūpne cuz ſua familia viueret de mēdicitate et nihilomin9 aduenientes hoſpites recipiebat: ita vt cōtinuo quaſi triginta ꝑſone in domo ſuo comederent. Cōtigit ſemel ꝙ die quadā deficiente pane ꝙ cum catherine fuiſſet renunciatuz mandauit vt ſic ad menſam ſe ponerēt: et modico pane qui ibi reperiebat̄ inciperēt comeſtionē. Ipa vero ad orationē acceſſit. Quid plura? Edentibus illis famelicis et ieiunis panis ille modicus ſuffecit oībus abundanter. Tantūq etiā ſuperfuit: vt ex illo plures elemoſyne pauperib largirent̄. Dum eſſz in ciuitate ſenarū: audiēs quendā dn̄m mattheum rectorē hoſpitalis miſericordie ſibi deuotiſſimū ex morbo peſtilenti grauiter egrotare acceſſit ad eum dixitq cum magno feruore. Surgatis dn̄e matthee ſurgatis: quia nō eſt

tempus in lecto quieſcendi. mox ad eius vocem febris et inguinis apoſtema prefatū penitus dimiſerūt. Sanauit et multos alios peſte ꝑcuſſos ſua oratione fideli. Sicut fuerunt magiſter Raymundus et magiſter Bartholomeus catherine cōfeſſores. Et ne ſingula cōplectamur: ita de ipſa loquit̄ Pius. Magnū et ſanctū erat in plebibus catherine nomē: vndiq ad eam egroti et maligni vexati ſpiritib deducebant̄. Et multi curabantur languoribus et febribus. In xpi noīe imperabat et demones cogebat ab obſeſſis abire corporibus. Propter quas res duob romanis pontificibus Gregorio vndecimo et Urbano ſexto acceptiſſima fuit adeo vt legationibus eoꝝ fungeret̄: multiſq et magnis ſpiritualibus gratijs ab eis donaret̄. hec ibi. Ubi adhuc interſerit quedā nō niſi virtute dei cooperante per catherinā fieri potuiſſent Ait eni. Diſſidentes ſummo ſtudio cōponebant: multa extinxit odia. et mortales inimicitias: ꝓ pace florentinoꝝ qui cū eccleſia diſſidebant et interdicto ſuppoſiti erant eccleſiaſtico. Appenninūz alpes tranſire atq vſq in auinionē ad Gregoriū vndecimū proficiſci nō dubitauit cum votū ſuū ipe Grego. de petenda vrbe roma in occulto factū: et ſoli ſibi ac deo notū ſeſe diuinitus cognouiſſe monſtrauit. ¶ Sexta gratia qua deus catherinā ſublimauit: dicit̄ felix reuelatio. Cum eni in vrbe romana ipa poſt multa ſignoꝝ experimenta exhortationes ſpirituales aliaq exercitia religioſa morientiū dn̄ica die circa horam terciā die. xxix. aprilis. M.ccc.lxxx. migraſſet ad patrē. Eadē die magiſter raymundus vltimus eius confeſſor in cōuentu Ianuenſi erat diſpoſitione piſas deinde bononiam ad capitulū generale ꝑgere: deprecabaturq xpi matrē coram quadā imagine vt eū ꝓtegeret a periculis. Mox quandā vocē audiuit dicentē ſibi. Ne timeas: quia ego ſum hic ꝓ te: ego ſum in celo ꝓ te. Ego pro te ꝓtegam ſis ſecurus. Et heſitans pro tunc vnde vox ꝓdiret: tandem inuenit qualiter eadē hora catherina migrauerat: ꝑuenit tandē prefatus magiſter bononiā vbi magiſter generalis canonice fuit electus. qd̄ iam ſibi catherina indubitāter ꝑdixerat: vt aūt ſequit̄ Pius in bulla. Tactu corpis eius poſt illi9 felicē tranſitū pleriq egroti ſalutem cōſecuti ſunt adeo vt nōnullis ſaluti fuerit: ea tetigiſſe que ſacrata catherine mēbra tetigere. Poſtea vero virgo ipa iam celo recepta vota ſupplicantiū benigne audiuit: et vt a ſponſo et dn̄o ſuo xpo ſaluatore exaudirent̄ curauit. Multi eni

144

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

ex diuerſis egritudinibus curati ſunt: q̄ au-
dita beate catherine glorioſiſſima fama eius
patrociniū ſupplices petiuere. hec ille. Pla-
cuit itaq; benigniſſimo deo ſponſe ſue glori
am innumeris vt ſic dicā vſq; in p̄ntem diē
miraculis manifeſtare. ¶ Septima catheri-
ne gratia et ꝓrogatiua ſingularis eſt dicta ſo
lennis canonizatio. Rome ſiquidē in baſili-
ca beati petri apl'oꝝ principis aſtante popu
lo: ⁊ clero habitoq; ſermone ab ip̄o Pio pon
tifice de vita et miraculis eius miſſarū ſolen
niȷ̄s celebratis et cōſuetis cerimoniȷ̄s rite ꝑ-
actis ad canonizatiōꝫ ſancte ꝓceſſit: ſub his
verbis. Ad honorē omnipotētis ⁊ eterni dei
patris ⁊ filiȷ̄ et ſpiritus ſancti: ad exaltationē
fidei catholice et xp̄iane religionis augmen
tum: auctoritate dn̄i noſtri ieſu xp̄i et beatoꝝ
petri et pauli apl'oꝝ eius ac noſtra: catherinā
ſenenſem illuſtris et indelibilis memorie vir
ginem: cuius corpus in eccleſia predicatorū
que de minerua dicit̄ hic rome iacet in celeſti
hieruſalē inter beatoꝝ virginū choros: qn̄ id
ſua virtus diuina ſuffragante gratia meruit:
iam pridē fuiſſe receptam: et eterne glorie co-
rona donatā de fratrū noſtroꝝ cōſilio decla-
ramus eamq; tanq; ſanctā publice priuatim
q; colendā eſſe decernim⁹ et diffinimus: atq;
in ſanctarū cathalago virginū: quas roma-
na venerat̄ eccleſia redigi et aſſcribi manda-
mus. Statuentes feſtum eius ſingulis an-
nis: prima mēſis maiȷ̄ dominica die ab vni
uerſali eccleſia celebrandū eſſe. Sicq; de⁹ in
ſanctis ſuis admirabilis catherinā in vtraq;
eccleſia triumphante. ſ. ac militante ſublimi-
ter exaltauit. Quē deprecemur: vt illius meri
tis interuenientib⁹: dignetur et nos aſſcribere
beate vite. Qui ſit benedictus in ſecula ſecu-
lorum. Amen.

¶ Finis

¶ Sermo de ſancto Bernardino predicato
rum noſtri t̄pis principe.

DIlectus deo et
hoībus: cuius memoria in bene
dictione ē. Sapiētis verba ſunt
iſta originaliter Eccl̄i. xlv. c. Et
in epiſtola hodierne feſtiuitatis. Vellē hoc
tempore tanto eloquētie ſplendore fulgere vt
nō ſolum alterū demoſthenē principē orato-
rum grecie: aut Ciceronē latinū me putarent
oēs aſtantes: ſed angelū crederēt de celo miſ-
ſum vt fari poſſem eximias laudes illi⁹ ſan-
cti bernardini q̄ ſua predicatōe nomē glorio
ſum ieſu xp̄i mirabiliter exaltauit. Ipſe q̄ppe
alter paulus ⁊ vas electōis xp̄ianā religionē
ſua doctrina reformauit. Ip̄e italie populos
per abrupta vicioꝝ deuiantes ad ſemitā vir
tutum et iuſticie reduxit. Ip̄e deniq; religio-
nem ſacram minorum numero et ſanctitate
adauxit. Merito itaq; in eius ſolēnitate p̄co
nia p̄dicationis ei⁹ enarrare debemus. Ob
illā nanq; deo et hominib⁹ dilectus eſt ⁊ me-
moria ei⁹ benedicta in ſempiternū manebit.
De qua in p̄nti ſermone tres excellentias ꝓpo
nimus declarandas.
¶ Prima dr̄ cōmendationis.
¶ Secunda cōditionis.
¶ Tercia honorationis.

¶ Ex cōmendatur p̄dicatio ſancti bernardi-
ni: propter humilitatem: charitatem: et patiē
tiam.

¶ Capitulū. i.

PRima excellētia p̄dicationis ſancti ber
nardini dr̄ cōmendationis. Sua quip-
pe predicatio ſatis eſt cōmendanda. Et maxi
me ꝓpter tria.
¶ Primo ꝓpter humilitatem.
¶ Secundo ꝓpter charitatem.
¶ Tercio ꝓpter patientiam.
¶ Primo cōmendatur predicatio ſancti ber
nardini ꝓpter humilitatē. Nō enī p̄dicauit
p̄ſumptuoſe aut ſuperbe ſe ingerens ſed miſ-
ſus. Officiū nanq; predicatorum officium
eſt angeloꝝ: quia ſicut angeli annunciāt di-
uina: ita et p̄dicatores de q̄bus Dauid in p̄s
ait. Annunciauerūt opera dei. Angeli autē
nō ex ſe veniunt. ſed vt dicit apl's ad Hebre-
os. iȷ̄. ca. In miniſteriū miſſi ſunt. Sic et p̄di
catores. Quō predicabunt ait apl'us ad Ro
manos. x. Niſi mittant̄. Ex autē Eſaias nō
vocatus ſe obtulit ad predicandū cum dixit.
Ecce ego: mitte me. Eſaie. vi. ca. Et cōtra cū
Jeremias mitteret̄ a deo ſe excuſauit dicens:
A a a dn̄e deus. ecce neſcio loqui. Jere. i. ca.
Et ſi diuerſa vox extra ꝓdiȷ̄t: nō tn̄ a diuerſo
fonte dilectōis emanauit. Duo quippe ſunt
p̄cepta charitatis vt ait Grego. Amor ſcꝫ dei
et ꝓximi. Per actiuaꝫ vitam ꝓdeſſe ꝓximis
cupiens Eſaiā officiū predicatōnis appetiȷ̄t.
Per cōtemplationem vero Jeremias ſedule
amori cōditoris inherere deſiderās ne mitti
ad predicandū debeat cōtradicit. Nō lauda-
biliter vnus appetiȷ̄t: hoc laudabiliter alter ex
pauit. Iſte ne tacite cōtemplationis lucrū lo
quendo ꝑderet. Ille ne damna ſtudioſi ope-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf